

[RABULA *sb m*

N sg rabuła.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, kto głosi opinie kłamliwe, tendencyjne [rabuła – chrapek, skwierczek, pierca, szczekuła, szczekarz Mącz 344d; – prokurator Calep; prokurator podły, niedobrej sławy, szczekacz; swarliwy; warchoł – rabuła Cn]: Ná inŕze konwicya/ ktorými to ś. prawo [tj. konfederację warszawską] łromoći ten Rábulá nikczemny [tj. Piotr Skarga]/ nic nie dbamy. PrzestrObr 21.

JR, MP